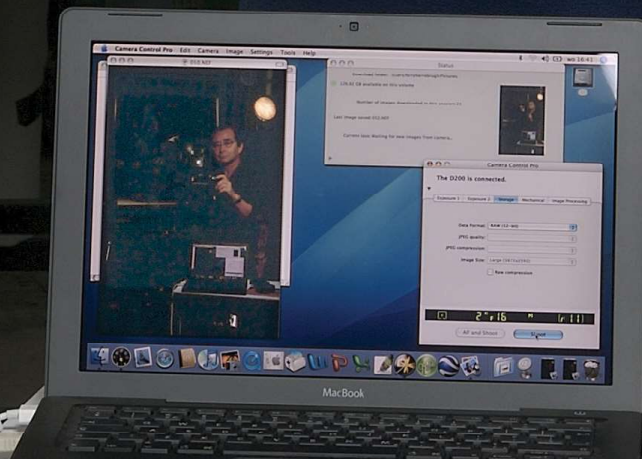

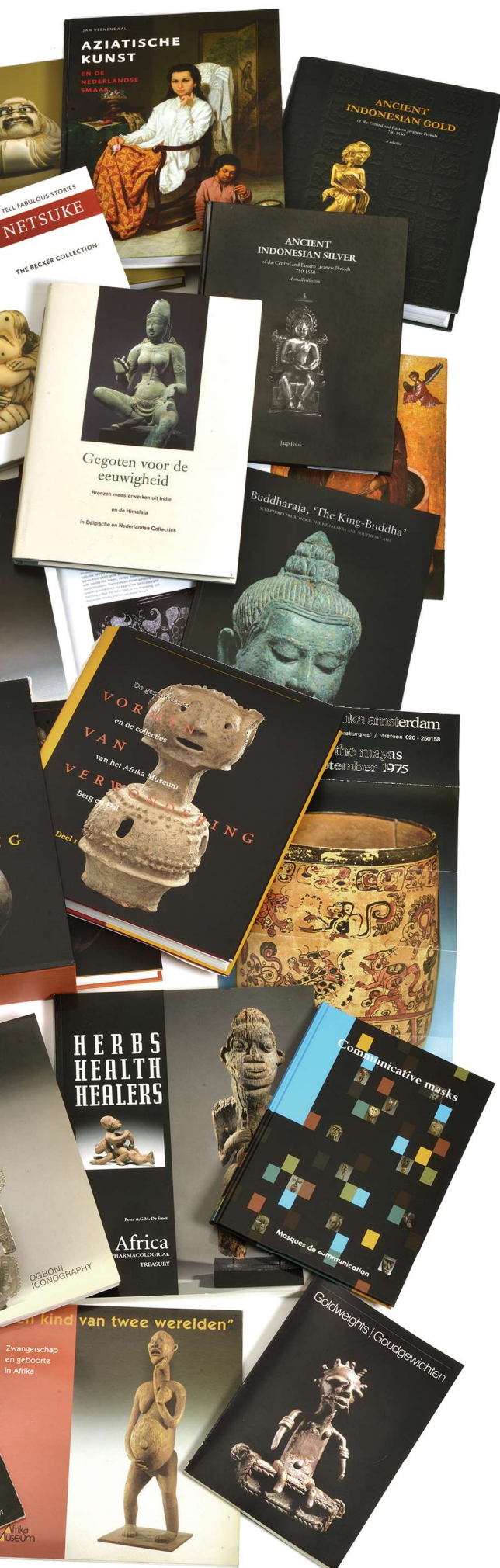
Ferry Herrebrugh

een halve eeuw fotograaf van (tribale) kunst

Wij zijn op bezoek bij Ferry Herrebrugh (1940). Je kan zeggen dat hij de meest bekende fotograaf van kunstobjecten is in Nederland. Ferry heeft meegewerkt aan talloze projecten. Hij zette de totale collectie van het Afrika museum op de foto. Hij is de huisfotograaf van gerenommeerde galeriehouders als Aalderink, Jaap Polak, Marcel Nies en Frides Laméris.

Zelfportret, Ferry in zijn jongere jaren (2005)

Ferry is de fotograaf van boeken als *101 Netsukés* van verzamelaarsechtpaar Ton en Mies Becker, *Vormen van verwondering* van het Afrika Museum, *Aziatische kunst en de Nederlandse smaak*, *Communicative Masks*, *Het Goddelijke nabij*, *Gegoten voor de eeuwigheid* en nog veel meer.

Een huis vol kunst

Bij een fotograaf verwacht je foto's aan de muur, maar tot onze verrassing staat het huis van het echtpaar Herrebrugh vol met kunst. Etnografica, vooral veel uit Afrika. Maar ook Oceanië en Oost-Azië. De meubels komen voor een groot deel uit Indonesië, Ferry's geboorteland. De schilderijen zijn van hedendaagse kunstenaars als Toon de Haas (1929-2015), waarmee hij bevriend was. Trots toont hij zijn eerste Afrikaanse stuk, een Dogon-ruiter. Hij kocht dit in 1968 bij verzamelaar en galeriehouder Robert Duperrier in Parijs. Ferry's vrouw Jeanne legt zich vooral toe op sieraden. De laatste tijd komt er steeds meer kunst uit Azië en Oceanië in huis.

Het begin

Ferry is zijn werkzame leven begonnen als radiomonteur. Van jongs af aan had hij al belangstelling voor fotografie en ging toen hij de kans kreeg werken in een fotostudio. Daar moest hij foto's van glans voorzien. Zijn echte carrière begon bij kunstenaar en portretfotograaf Dirk de Herder. Ferry volgde geen fotovakschool, maar leerde het vak in de praktijk. Mensen fotograferen is niet zijn ding. Hij ging naar Parijs om het dagelijkse leven vast te leggen,

maar daar kon hij niets mee. Ferry fotografeert het liefst - in opdracht - objecten. Dat is duidelijk voor hem en hij kan er zijn vakkennis in kwijt.

Harvey Menist

De Amsterdamse galeriehouder Harvey Menist (1930-1982) kwam met de vraag of Ferry bij hem thuis de baby wilde fotograferen. Van het een kwam het ander. Ferry fotografeerde ook de objecten in de flat van Harvey, ging voor hem werken en maakte op diens verzoek zijn eerste etnografica-folders. Dat een galerie met folders kwam, was uniek in die tijd. Het waren Ferry's eerste foto's van tribale kunst. Hij had intussen zijn eigen studio en de zaken gingen goed. Hij maakte foto's voor talloze reclamefolders voor de Bijenkorf, de Hema, andere winkels en merken als Lancerter en Cutex. Hij fotografeerde echt van alles: schotels voor in kookboeken voor Tip Culinaire, kleding voor in de Libelle of de Margriet en panty's voor de Hema. In de tijd die overbleef, ging hij etnografica fotograferen.

Afrikamuseum

Via de galerie van Harvey Menist kwam Ferry in contact met Ineke Eisenburger, destijds directeur van het Afrika Museum. Hij kreeg van haar de opdracht om de gehele collectie van het museum te fotograferen. De foto's zijn gebruikt in het prachtige boek *Vormen van verwondering* van Jan-Lodewijk Grootaers. In het museum probeerde Ferry de beelden te fotograferen zoals ze door de kunstenaar zijn bedoeld. In zijn foto's speelt hij met licht en schaduw. In een

boekbespreking van een van zijn kunstboeken merkte een Amerikaanse recensent op dat Ferry een Rembrandt van de fotografie is.

Glas en Aziatica

Ferry werkt nog steeds voor de galerie van Laméris in de Spiegelstraat. Elk jaar komt er een catalogus. Het fotograferen van glas is natuurlijk verrekte lastig. Hoe houd je de foto scherp? Waar laat je het licht vallen? Hij fotografeert de objecten ter plaatse in de galerie. In het fotograferen van glas is Ferry de specialist in Nederland.

De Aziatische beelden van Marcel Nies vormden ook een grote uitdaging. Hoe breng je de sfeer van een authentieke Boeddha over? Hoe houd je alles scherp? Het fotograferen van brons en daarbij de glans overbrengen is lastig. Soms ben je wel een dag met een object bezig. In het boek *Gegoten voor de eenwigheid* zie je het vakmanschap van Ferry. Dit is een van de werken waar hij met recht trots op is.

De overstap van analoog naar digitaal

Natuurlijk is Ferry met zijn tijd meegegaan en overgestapt op de digitale fotografie. Van de computer moest hij in het begin niet zoveel hebben. Hij verkocht zijn eerste computer en van dat geld kocht hij een nieuwe vulpen. Tijdens een reis naar Ambon zag hij echter jongetjes in de weer met een laptop. Toen dacht hij: 'Dat moet ik toch eigenlijk ook kunnen'. Daarna ging het snel, de donkere kamer werd vervangen door een computer met Photoshop. De mogelijkheden zijn enorm en het

Ferry Herrebrugh
**'Een kunstenaar
ben ik niet,
ik wil objecten
fotograferen zoals
je ze moet zien.
Licht en schaduw,
dat is het
allerbelangrijkste'**

Dogon-ruiter; ijzer.
Ferry's eerste aankoop
1968 bij Duperier.

werken is een stuk makkelijker. Er kwam een nieuwe fase in zijn fotografiecarrière.

Techniek

Ferry fotografeert nu met een professionele digitale camera (Nikon). De camera staat altijd vast op een statief en is gekoppeld aan twee grote lampen (flitsers) en een softbox om het licht gelijkmatig te verdelen. Hij werkt altijd met flits. Dan kan je precies alles voor 100% controleren. Als lens gebruikt hij meestal een macrolens van 100 mm. Het is heel belangrijk dat er voldoende ruimte zit tussen het object en de achtergrond. Dan kan je de achtergrond laten

Een opmerkelijke anekdote

Dit verhaal speelt in de 70 'er jaren. "Harvey Menist werd gebeld door Groenhuizen, een kunsthandelaar uit Utrecht. Die bood een object aan dat hij mocht kopen. Hij moest wel 5000 dollar, toen 18.000 gulden, meenemen! Dat deed Harvey. Hij kocht het meteen, terwijl hij niet wist wat het was. Vervolgens ging hij samen met mij er mee naar Parijs. Daar viel iedereen om van verbazing. Het beeld werd onmiddellijk verkocht aan Henri Kamer voor 10.000 dollar. (Henri A. Kamer was de eerste man van Hélène Leloup. Het echtpaar begon als een van de eersten een galerie in Afrikaanse kunst in Europa. Zij reisden zelf in de jaren '50 door Afrika om objecten te verzamelen.) Toen we weer thuiskwamen, lag er een boze brief van Ralph Nash, een galeriehouder uit Londen, waarom we hem het object niet hadden aangeboden, want hij moest 100.000 dollar afrekenen met Kamer. En dat alles in een week tijd!! Groenhuizen vertelde later dat hij het beeld had gevonden in een paraplu in Londen bij een dealer en dat hij 60 pond had betaald."

vervagen en komt het object goed naar voren. Een goede achtergrond is essentieel. Die moet egaal zijn of je kan de kleur laten vervagen.

Goede scherpte is ook enorm belangrijk. Het minimale diafragma is f11, maar bij een goede lichtcontrole is ook f22 mogelijk. Zo krijg je een prima scherpte. Als je een object wilt fotograferen met een ongelijk oppervlak, bijvoorbeeld een gezicht van een beeld, stel dan scherp op het voorste deel en daarna op een deel wat meer naar achte-

ren ligt. Door er dan tussenin te gaan zitten, kan je een acceptabele scherpte krijgen van het geheel.

Lastiger wordt het als je bijvoorbeeld een kom wilt fotograferen. Je wilt dan de voorkant scherp hebben, maar ook de binnenkant aan de achterzijde met de rand. Je maakt dan twee foto's. Eentje scherp van de voorkant en eentje scherp van de rand aan de achterkant. Die twee foto's voeg je samen met Photoshop. Vroeger deed je dat in de donkere kamer op dezelfde wijze. Let ook op de schaduw, soms heel mooi als die aanwezig is.

Ferry werkt het liefst in zijn studio aan huis. Is er een collectie met veel objecten, of zijn die te groot, dan moet hij op reis met zijn apparatuur. Bij galerie Laméris is dat echt noodzakelijk. Met glazen objecten wil hij geen enkel risico nemen. Binnenkort gaat weer een deel van de collectie van het echtpaar Becker op de foto. Die is zo omvangrijk dat dat ook ter plaatse moet. Het vele gesjouw valt hem tegenwoordig steeds zwaarder.

Eerlijk

Wij vragen Ferry als verzamelaar wat volgens hem een goede handelaar/galeriehouder is. "Dat moet iemand zijn die eerlijk is. Die bij inkoop een niet te lage en eerlijke prijs geeft. Een handelaar moet instaan voor de kwaliteit. Als je iets koopt en het bevalt je niet, dan moet je het kunnen terugbrengen". Er zijn in al die jaren veel beelden voor Ferry's lens geweest die een hele evolutie meemaakten op waarderings- en prijsniveau. Voor Ferry blijft authenticiteit het uitgangspunt.

Het afnemen van dit interview was voor ons een prachtige ervaring. Wij hebben genoten van zijn grote en lange werkervaring, vakkennis, zijn mooie collectie en van Ferry zijn heldere uitleg. Van zijn vakmanschap kunnen we gelukkig ook thuis genieten. De kunstboeken waaraan zijn naam is verbonden, zijn en blijven een 'must have' voor elke verzamelaar!

*Met dank aan Ferry Herrebrugh
en zijn vrouw Jeanne.
Amstelveen, 19 september 2023.*

Cambodia-Torso van Uma-Khmer-
Anko. 12e eeuw, h xxx cm,
collectie Marcel Nies Antwerpen

Krishna Venugopala, h 19,8 cm,
collectie Ferry Herrebrugh

Ferry Herrebrugh
'Ik werkt
het liefst
in mijn studio
aan huis.'